

give Tilladelse til, at dette Beløb kan anvendes i de store Byer.

Af Understøttelserne til Ikke-Familieforsørgere er der enkelte, der er langt nede. Ganske vist bødes der, det anerkender jeg, ved den forhøjede Huslejegodtgørelse til Ikke-Familieforsørgere noget derpaa, men det vil neppe i alle Tilfælde være tilstrækkeligt. Hvorvidt man er i Stand til at forhøje selve den i Loven fastsatte Understøttelse, eller man nødsages til at gaa den Vej at benytte Hjælpekasserne, altsaa Lovforslagets § 12, som giver Hjælpekassen, i København Understøttelsesforeningen, Ret til at supplere Understøttelsen i visse Tilfælde, skal jeg ikke i Øjeblikket udtale mig nærmere om, men jeg haaber, at ogsaa dette Spørgsmaal maa blive Genstand for en nærmere Forhandling i det Udvalg, som ventes nedsat. Foruden de Tillæg, som her ydes, gøres det til en Pligt for Hjælpekassen at udrede et Tillæg til Børn og ligeledes et Tillæg til Familier, hvis Forsørgere har haft en lang Arbejdsløshed. Ud over dette kan Hjælpekassen endda, som jeg nævnte før, yde Ekstraunderstøttelse. Jeg tror, at der paa denne Maade vil kunne skabes Betingelser for, at intet Hjem kommer til at mangle det nødvendige til Livets Ophold i disse vanskelige Tider, selv om det rammes af Arbejdsløshed, og det er jo ogsaa Formaalet med Loven.

Med Hensyn til hvem, der skal udrede Udgifterne, bestemmes det i § 13, at Kommunen skal udrede $\frac{1}{3}$ af Understøttelserne i Henhold til §§ 10 og 11. Da vi sidste Aar behandlede denne Sag, blev den meget indgaaende drøftet i Udvalget, og flere Medlemmer ønskede, at Staten skulde paatage sig hele denne Byrde. Det vilde man imidlertid ikke, man indskrænkede sig til at fremkomme med en Udtalelse om, at Ministeriet i visse Tilfælde kunde eftergive Kommunerne den Andel, de havde Pligt til at udrede. Som jeg anførte før, har Forholdene for Købstadkommunerne udviklet sig paa en saadan Maade, at mange Købstadkommuner vanskeligt vil være i Stand til at udrede denne Trediedel. Jeg vil derfor paa ny henstille til Udvalgets Overvejelse, om det ikke var rimeligt, at Staten tog hele denne Udgift og fordelte den over hele Landet gennem de Skatter, som direkte betales til Staten.

Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg paa mit Partis Vegne skal

anbefale Lovforslaget til hurtig og velvilig Behandling i dette høje Ting.

Ivar Berendsen: Det ærede Medlem fra Skerns (Sigurd Berg) imødekomende Tilbud om Forhandling til alle Sider for hans Partis Vedkommende paa dette Lovforslags Grund angaaende de enkelte Bestemmelser skal jeg paa mit Partis Vegne acceptere i samme Aand, som det er givet, idet der jo fra det ærede Medlems Side blev gentagende og stærkt betonet det, som er det væsentligste for vort Vedkommende: at dette er en ekstraordinær, af den fuldstændig enestaaende Situation fremkaldt Tillægslovgivning, og at dette Lovforslag, som vi nu skal til at behandle i et Udvalg, naar vi er færdige med denne Forhandling, intet har at gøre med vor Anskuelse om Arbejdsløshedskassernes almindelige Ordning. Med Hensyn til denne almindelige Ordning syntes jeg at kunne skimte, at der var ret dybtgaaende Uoverensstemmelser mellem det ærede Medlem fra Skerns og vort Partis Opfattelse, men det berører os altsaa ikke i dette Øjeblik.

Hvor vanskeligt det imidlertid er at holde de almindelige og principielle Spørgsmaal angaaende Arbejdsløshedskasseinstitutionens nærmere Ordning ude fra det rent praktiske Problemer, der er opstaaet af den ekstraordinære Statshjælp i Anledning af, hvad man kunde kalde Verdensarbejdsløshedskrisen, fremgaar af den Kommissionsbetænkning, som har ligget til Grund for Lovforslaget. Naar en saa fremragende Mand, en Mand, der nyder saa almindelig Agtelse som den faste Voldgiftsrets Formand, som det kan ses af Kommissionsbetænkningen, har haft saa svært ved — skønt han øjensynlig gør sig den største Umage derfor — at holde sig indenfor dette Arbejdes Rammer, kan man uden at skamme sig frit bekende, at det er et af den nuværende Situations allervanskeligste Momenter at holde de to Ting fra hinanden. Men ikke des mindre er det nødvendigt. Thi ikke blot ligger Arbejdsløshedskassernes almindelige Ordning ikke for til Revision, men det vil være ugørligt uden en meget omhyggelig Forberedelse — og til en saadan Forberedelse er en enestaaende Situation som den nuværende ikke egnet — at komme til denne Omordning, og den vil jo ganske sikkert give Anledning til særdeles dybtgaaende Debatter, der vil vise lige saa dybtgaaende Uoverensstemmelser. Det har været Kommissionsarbejdets ene Vanske-